

מסורת הש"ס

ס"א טבטחתי ומוכרתי,
 ז"ק טו: מה, א) שם
 וזשם כל הכסויא ומוכר
 ד טבטחתי לנ, ד) שם
 ש טו: ו) וזשם
 חא לימתי נמי חא שחטם
 ככל רשעל, ו) וזשם
 וזשען, ח) דף טה, ו)
 שחטם כב, י) ז"ק
 כס"א: דחי, ט) דף
 ז"ק יא, ט) שייך
 בל כחמתי, ו) ג"ז שייך
 לעיל

הגהות הב"ח

(תוס' ד"ה ר' שמעון
"דתרי תנאי אליבא דרבי
געוון ומיהו אי קאי ר"ש
מתניתין וכו' דר"ש ועוד
מר רשב"א וכו' דלא
ניחא ליה הס"ד):

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות רי"ד

תני האומר פתיתי את
עו של פלוני משלם
שת ופגם ע"פ עצמו
ינו משלם קנס. האומר
בתי ואמני את הקרן
פ עצמו מלני משלם
ת תשלומי כפל ולא
וה' המית שורי את
וני או שרור של פלוני
ז משלם על פי עצמו.
ות שורי עבדו של
ות אינו משלם ע"פ
סחי. לא מבטיא קאמר

אלו נערות פרק שלישי כתובות

ממתני' פסיא. בגמ' מפרש אמאי לא תנא אנקטי: ואינו משלם
נקנס. צבא קמאי' ופקא לן מודה בקנס פטור מאשר ישיעון
 פטו למרשעי את עצמו: **המיו שורי אח פלוני.** והריני חייב
 בצופר: **הרי זה משלם ע"פ עצמו.** קצור כופר ממונה: **עדרו של**
פלוני. והריני חייב ששליש בעל: **אינו**

מתני *האומר פת
משלם בושט ופנס
קנס *האומר גנבת⁽⁶⁾
פי עצמו ואין משלם
ארבעה וחמשה⁽⁷⁾ *הכח
שורו של פלוני הרי זה
המית שורי עבדו של
עצמו יזה הכלל כל
שהזיק אינו משלם ע
אנסתי לא מבעיא קא
דלא קא פנים לה דמי
עצמו אבל פתיתי דמי
משלם על פי עצמו
דלא כי האי תנא דתני
אומר משום ר' שמעון
משלם ע"פ עצמו לא
של פלוני אמר ליה ר
לדידה מאי דלמא לא
ליה לאביה מאי דלכ
משפחה ניהא להו
אפשר דליכא חד במד
האומר גנבתי משלם
פלגא נזיקא⁽⁸⁾ רב פפא
רב הונא בריה דרב
נזיקא קנסא רב פפא
קסבר סתם שוורים ל
ובדין הוא דמשלם כוי
עלויה דאכתי לא איש
דרב יהושע אמר פל
סתם שוורים בחזקת
דלא לישלם כלל ור
הכי דינושריה לתו
והמית כלל: תנן⁽⁹⁾ ה
בשלמא למאן דאמ
היינו דשייד נזיק בתש
נזיקא קנסא השתא
בתשלומין איתיה לא
נבילה פחת נבילה תנ
שהבעלים מטפלין בנ
במועד וצריכא דאי
דאכתי לא איעד אב
לא ואי אשמועינן מו
ת"ש⁽¹⁰⁾ מה בין תם למ
מן העלייה⁽¹¹⁾ ולא קתני
ושייר מאי שייר דהאי

במתני' דבעלים מטפלין בנצילה: דקא משלם כוניה. ודיו בהפסד ויפסיד המותר: מן הענייני. מן המיטב שבנכסי מוץ דרגי תס כס שור ואס איתא דפלגא ניקא קנסא יתיבי נמי שהתם אינו משלם ע' התמור והעידו בו לשמור שור: שייר חיי כופר. לא שנה כל החילוי האדם משלם כופר שלם ותם שהמית אפילו חיי כופר כדינו בניזקין לא מ' צמור. זה הכלל כל המשלם יתר ממה שהזיק אינו משלם ע"פ צמור: וליתני לא מבטיא אנסחי דלא פנים לה אבל פתחיה דפנים לה אימא לא משלם ברשת

שלישי כתובות מא.

וְיִרְתָּנִי אֲנֹסְתִי. דְּהוּי מְדוּשׁ טָפִי דְּפִטּוֹר אַע"ג דְּמִדּוּדָה שַׁעֲשֵׁה פְּרִילִיּוֹת: **רַבִּי שִׁשְׁמֵעוֹן בֶּן יְהוּדָה** אָמַר **אִם בּוֹשֶׁת וְפָגַם אִינוּ מִשְׁלֵם ע"פ עֲצָמוֹ.** אִרְ"ל דְּלֵא בִּן יְהוּדָה אֲמַתְמִינִן דְּהִכָּא הֵא דְּמִשְׁמַע צִירִים נַעֲרִה לְקַמֵּן (קד. מצ.) דְּלִר"ש כִּי דָקָא טַבַּע צוֹטֵם וּפְגָם מְחִיב לֵיה הֲרִצוּ צְבוּעָה

היינו משום דהסם מצעו האב מחלה ואין שייך לומר לאו כל הימנו כו' כדקאמר הכא ואין צריך לומר דתרי מנאי אליבא דר' שמעון (6) ועוד אומר רשב"א דההיא דלקמן איכא לאוקמי צבת גרים וניחא לה לידה ולאציה דליכא למימר דלמא איכא חד במדינת היס דלא ניחא ליה ומיהו אי קאי ר' שמעון אמתנייהו דשבוועת דמייתי לקמן ברש"י נערה (7) (ס' ע"כ תרי מנאי אליבא דר' שמעון:

וְהָאֵלֹהִים יִשְׁמְרֵם וְיִצְלָם
לְעוֹלָם וָעֶד. אֲמֵן

א משמע לן מתניתין
רבי שמעון בן יהודה
אף בושת ופגם אינו
ל הימנו שיפגום בתו
פפא לאביי ניהא לה
תחא ליה לאביה ניהא
לא ניהא להו לבני
ני משפחה מאי אי
ת הים דלא ניהא ליה:
ת הקרן וכו': איתמר
זמר פלגא ניקא ממונא
יהושע אמר הפלגא
זמר פלגא ניקא ממונא
בחזקת שימור קיימי
ה ורחמנא הוא דחיים

סוף ההלכה ב"ה המשלים יותר על מה
שהזכיר בו. ואפילו למ"ד צפרק
שור שנגח ארבעה וחמשה (ב"ק דף מ.)
דקופר היינו דמי המזיק לא חשיב יותר
ממה שהזיק אע"פ שפעמים שזה מוזק
יותר מניזק לדפיון נפשו הוא נותן:
א נצרכא אלך פחת נביחא. אע"פ
דלא דלידיה עקל מ"מ כיון דזמי
ליה רחמנא חלי נזק חשיבין ליה
בשלומין מה שפחתה הנבלה והכא
לא שייך לתימר קרנא דמוך קצירא
זיה דלאמר' בהמניה צסופו (ב"ק
דף לה.) דהתם ודאי שלא נהרג השור
שייך לומר הכי דאין לו למכור שורו
בשכיל כן שסבור שישיבין אלל הכא
מיד בצלנהר יס לו ומכורו שדוע
שפחתה הנבלה ומסרתי:

תנינא תשלומי נזק מלמד
שהבעלים מוטלים
בנביעה ב'ו'. הכי דייקא לה צצנא
קמא (דף י:) חצמי צנוק לא קמני
אלא תתשלומי נזקו כ'ו'. משום
חצי בופר לאו שירותא הוא אב'ו'. לאו
פירכא היא אלא שניטא הוא דלא
תיקשי למ"ד פלגא נזקא ממונא מאי
שייר דשייר חצי כופר ומשני לא שייר
כלום וחצי כופר לאו שירותא הוא וכן
איכא צנוק צפ' א' מיניס (דף נח: ושם)
גבי אי משום לא יתל לאו שירותא
הוא וכן צפרק החליל (סוכה דף נד.
ושם) וההוא דהתם מגומגם טפי:
הא

משהו דקא משלם כוליה אבל תם אימא לא צריכא
י' זשהתם משלם חצי נזק מגופו י' ומועד משלם נזק שלם
תם אינו משלם ע"פ עצמו ומועד משלם ע"פ עצמו י' תנא
ייר שייר י' חצי כופר אי' משום חצי כופר לאו שיורא הוא
הא

מגופו. אינו גובה אלא מגוף השור ואם אין בו כדי חצי נוק (שמות כה) וחלו את כספו מגופו וזמועד כתיב (סס) שלם ילם פי עצמו וזמועד משלם על פי עצמו דמועד ודאי בדין משלם שהרי שצנייהם שהרי אף יש חילוק זה צנייהם שהמועד שהמית את ש דכתיב [שמות כג] בעל השור נקי ודרשינן (ב"ק דף מא:) נקי מחצי כופר: הא

מה שמשלם בדין משלם. ורב הונא בריה דרב יהושע אמר פלגא נזקא ק
בזכות שימור קיימי ובדין הוא דלא לשלם כלל ורחמנא הוא דקנסיה כי הי

עין משפט
נר מצוה

מ"א א מ"י פ"ב מהל'
נערה הל' יב ופ"ה
מהל' סנהדרין הל' יד:
ב מ"י פ"ג מהלכות
גיטין הלכה ט סמג
שין ע"א טור ח"מ ס'

שמה:
א. ג. מ"י פ"ה מהלכות
סנהדרין הלכה יד
סמג עשין ע:
ב. ד. מ"י פ"ב מהל' נזקי
ממונ' הל' ח:

גג ה' מ"י פ"ב שם ה' ז
ופ"ה מהלכות
נהדרין הלכה ט סמג
שין לו טוש"ע ח"מ סי' א'
חיו"א:

גד ו ד ח מ"א פ"א מהל'
מקי ממון הלכה ג [1]
מג עשין קז טוש"ע ח"מ
י' שפט סעיף ג ד ט:
גה ט מ"י פ"י שם הל'
ג סמג שם:

מוספות רי"ד (המשד)

[illegible]